

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 72.

Vydána dne 31. srpna 1946.

Cena Kčs 1.—.

O B S A H:

169. Nařízení, kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu na rok 1946.

169.

Vládní nařízení

ze dne 14. srpna 1946.

kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu na rok 1946.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. XXVIII, odst. 1 finančního zákona ze dne 29. března 1946, č. 59 Sb., kterým se stanoví státní rozpočet na rok 1946:

Část první.

Řádný rozpočet.

§ 1.

(1) Při hospodaření rozpočtovými prostředky jest postupovati podle čl. VI finančního zákona, při čemž jest opatřovati jen nutné potřeby státní; nutnost jest třeba posuzovati s celostátního hlediska a nikoliv jen s hlediska resortního.

(2) Nutné potřeby státní jsou takové, jejichž neodkladného uspokojení nezbytně vyžaduje nerušený chod státní správy nebo plnění závazků a nezbytných úkolů státu.

(3) Prostředků povolených pro určitý účel (úvěrů) se smí použiti za podmínek stanovených v odstavcích 1 a 2 jen ve výši, v té době nezbytně potřebné k provedení tohoto účelu. To platí také o uvolňování zúčtovatelných záloh, jež mohou býti povolovány jen v mezích platných předpisů a ve výši potřebné pro příslušný účel.

(4) Orgán hospodařící úvěry zjistí a potvrdí ve spise před povolením výdaje nebo před podáním návrhu na povolení výdaje, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení.

§ 2.

(1) Každá částka jednotlivě uvedená ve výdajích vlastní státní správy státního rozpočtu na rok 1946 jest krajní hranicí, až po kterou se mohou poukazovati výdaje podle čl. VI finančního zákona. Výjimky jsou přípustny jen podle čl. X a XV finančního zákona. Budiž bedlivě hleděno k tomu, aby se, není-li toho nezbytně třeba, úvěry nevyčerpaly.

(2) Pokud vláda nebo ministr financí, na Slovensku sbor pověřenců nebo pověřenec financí, stanovili výši nákladu pro některá opatření, mohou býti prováděna jen v mezích částek takto již předem povolených k dotýcnému účelu. Souhlas podle ustanovení poslední věty čl. VI finančního zákona jest si vyžádati ihned, jakmile se sezná, že tyto povolené prostředky budou překročeny.

§ 3.

(1) Při poukazování prostředků určených na řádné výdaje podle čl. VII, odst. 1 finančního zákona budiž také potvrzeno v příslušném spise, že poukazovanou částkou se nepřekročuje dvanáctina celoročně rozpočtené částky nejnižšího pododdělení rozpočtu. Nejnižším pododdělením jest každá nejnižší jednotlivá částka uvedená v sumářích připojených k finančnímu zákonu.

(2) Nebude-li nutno použiti v některém měsíci celé dvanáctiny celoročně rozpočtené částky pro určitou potřebu, uvedenou ve státním rozpočtu, může býti zbytku použito pro týž účel v příštích měsících, jde-li o nutnou potřebu.

(3) Bylo-li v některém měsíci poukázáno za souhlasu ministra financí, na Slovensku pověřence financí, výjimečně více než dvanáctina, má býti částka, o kterou bylo poukázáno více, vyrovnána v některém pozdějším měsíci, nejpozději v prosinci roku 1946.

(4) Řádnými výdaji, splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle čl. VII, odst. 2 finančního zákona, jsou výdaje splatné podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné nebo pachtovné, úroky a splátky státního dluhu.

§ 4.

(1) Při poukazování prostředků určených na mimořádné výdaje podle čl. VIII finančního zákona jest v příslušném spise potvrditi, že výdaj pro určitý subjekt, t. j. úřad, ústav, školu a pod. a účel uvedený v některé položce nejnižších pododdělení dílčích rozpočtů jednotlivých kapitol na rok 1946 nepřevyšuje v tomto roce 50.000 Kčs.

(2) Převyšoval-li by za rok 1946 celkový výdaj, uvedený v odstavci 1, částku 50.000 Kčs, budiž vyžádán souhlas ministra financí, na Slovensku pověřence financí, již k opatření, které by mohlo prejudikovati výdaji převyšujícímu zmíněnou částku 50.000 Kčs.

(3) Dal-li ministr financí, na Slovensku pověřenec financí, již souhlas podle čl. VIII finančního zákona k určitému výdaji, není zapotřebí dalšího jeho souhlasu k výplatě dílčích částek schváleného výdaje, pokud celkový výdaj nebude překročen; jinak jest postupovati podle § 2, odst. 2 tohoto nařízení.

§ 5.

(1) Řízení podle čl. X, odst. 1 finančního zákona jest provésti pro opatření úhrady jednak výdajů, na něž nebylo v nejnižším pododdělení dílčího rozpočtu vůbec pamatováno, jednak výdajů, na něž v nejnižším pododdělení dílčího rozpočtu sice pamatováno bylo, avšak rozpočtená tam částka nedostačuje a úhrada vyššího nákladu nemůže býti opatřena způsobem uvedeným v odstavci 2 tohoto paragrafu.

(2) Prostředků stanovených pro výdaje v nejnižších pododděleních státního rozpočtu a rozvedených v dílčích rozpočtech jednotlivých kapitol má se použití především podle jejich určení a výše na jednotlivých položkách, jak jsou uvedeny ve sloupcích pro jednotlivé země (Českou nebo Moravskoslezskou), úřady, ústavy nebo pod. Je-li toho nezbytně třeba (§ 1, odst. 2), lze k úhradě vyšší potřeby, přesahující rozpočtené prostředky pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu, určené pro některou zemi (Českou nebo Moravskoslezskou), úřad, ústav nebo pod., použití nevyčerpaných prostředků jiné položky téhož pododdělení, uve-

dené v témže sloupci (pro tutéž zemi, tentýž úřad, ústav a pod.). Nelze-li takto zajistiti úhradu, může se použití nevyčerpaných prostředků položek v ostatních sloupcích téhož pododdělení, a to především téže položky. K provedení vnitřních přesunů mezi úvěry různých poukazovacích úřadů podle tohoto odstavce je třeba předchozího souhlasu příslušného ústředního úřadu.

(3) Úhrada výdajů, na které vůbec nejsou rozpočteny prostředky a kterou nelze zajistiti v rámci nejnižšího pododdělení, jakož i částek, o které je nutno překročiti prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, budiž zajištěna zpravidla postupně úsporami na prostředcích pro výdaje příslušného vyššího pododdělení, ve kterém jsou prostředky pro výdaje tohoto nejnižšího pododdělení obsaženy, a není-li to možno, úsporami na prostředcích pro výdaje v ostatních pododděleních příslušné kapitoly.

(4) Návrh na souhlas podle čl. X, odst. 4 finančního zákona jest předem projednati s ministrem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem, na Slovensku s pověřencem financí a nejvyšším kontrolním dvorem.

(5) Souhlas ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle čl. X finančního zákona musí býti opatřen vždy dříve, než se založí právní titul požadované potřeby. Totéž platí pro souhlas pověřence financí a nejvyššího kontrolního dvora na Slovensku.

(6) Byl-li hrazen některý výdaj přesunem (virementem) podle čl. X, odst. 1 finančního zákona, jest takto použitou částku vázati jako trvalé zkrácení u položky, v jejíž úsporách se úhrada vyššího nákladu zajišťuje.

§ 6.

(1) Za opatření podle čl. XII finančního zákona, která ve svých důsledcích zatěžují rozpočty příštích let a k nimž jest třeba vyžádati si napřed souhlas ministra financí, na Slovensku pověřence financí, se považují zejména zřizování a rozšiřování státních úřadů a ústavů, ať samostatných nebo přičleněných, zřizování fondů, zřizování škol a doplňování jich novými odbory, zřizování nových honorovaných docentů a lektorátů na vysokých školách, expositur úřadů, ústavů a škol všeho druhu, zřizování a rozšiřování jiných státních zařízení a uzavírání nových nájemních smluv, pokud by takovými opatřeními byl způsoben nový nebo zvýšený náklad pro státní pokladnu a pokud nejde o opatření na podkladě zákona.

(2) Ve výpočtu nákladu podle čl. XII, odst. 3 finančního zákona jest uvést nejen skutečný náklad v běžném roce, ale i finanční dosah, který navržené opatření bude mít nebo mohlo by mít v letech pozdějších. Návrh nového zdroje příjmů jest doložit číselným výpočtem výnosu tohoto zdroje příjmů.

Část druhá.

Mimořádný rozpočet.

§ 7.

(1) Podle čl. XXI, odst. 3 se v dalších odstavcích tohoto paragrafu stanoví způsob používání úvěrů mimořádného rozpočtu.

(2) Úvěry mimořádného rozpočtu je možno hospodařiti v rámci částek uvedených v podrobnostech mimořádného rozpočtu. Každá z těchto částek s výjimkami podle ustanovení finančního zákona a tohoto nařízení jest krajní hranicí, až po kterou mohou býti poukazovány výdaje za předpokladů stanovených v čl. XXI, odst. 1, druhá věta. Úvěrů povolených pro určitý účel se smí použítí jen ve výši nezbytně potřebné k provedení tohoto účelu.

(3) Úvěry povolenými v hlavě I, tit. 2, § 26 mimořádného rozpočtu na stavby budov a koupě realit pro potřeby civilní státní správy hospodaří ministerstvo techniky, na Slovensku příslušné pověření, v dohodě s nejvyšším správním úřadem, na Slovensku pověřenectvem, jehož potřeba se má hraditi z těchto úvěrů.

(4) Pokud úvěry na stavební práce a úpravy, které provádí ve své režii stát, nebo u nichž stát hradí celý náklad, jsou zařazeny u jiných zúčtovacích odvětví než u hlavy I, tit. 1, oddílu 17, po případě tit. 2, §§ 17 a 26 mimořádného rozpočtu, nutno před vyžádáním souhlasu ministra financí, na Slovensku pověřence financí, k použití těchto úvěrů projednatí věc po stránce odborné (technické) s ministerstvem techniky, na Slovensku s příslušným pověřenectvem.

(5) K přesunům úvěrů mezi částkami zmíněnými v odstavci 2 tohoto paragrafu je třeba řízení podle čl. X finančního zákona v souvislosti s § 5 tohoto nařízení. Úvěrů zařazených v hlavě I, tit. 2, § 23, pol. 3 a 4 nelze použítí přesunem k jiným účelům. Přesuny úvěrů položek titulu I, hlavy I i hlavy II, jak jsou uvedeny v podrobnostech mimořádného rozpočtu, jsou přípustny pouze uvnitř vlastního titulu a jen se souhlasem vlády.

(6) Souhlas podle čl. XXI, odst. 1, věty druhé finančního zákona jest si vyžádati ve všech případech, a to před založením titulu výdaje. Souhlasu není však třeba znovu si vyžádati, jde-li o pokračování v pracích a dodávkách již dříve povolených.

(7) Souhlas ministra financí, na Slovensku pověřence financí k zadání dodávek a prací v podnicích ve smyslu čl. XXI, odst. 1 finančního zákona jest dán souhlasem zástupce ministerstva financí, na Slovensku pověřenectva financí, ve správním sboru podniku.

Část třetí.

Společná ustanovení.

§ 8.

(1) Je-li potřebí opatřiti podle finančního zákona předchozí souhlas ministra financí, na Slovensku pověřence financí, budiž mu nahlédacím spisem zaslána trojmo stručná, avšak výstižná informace o každém jednotlivém případě; v této informaci budiž prokázána nutnost a neodkladnost navrženého opatření, výše nákladu, přesný způsob úhrady i účtování, po případě buďtež uvedeny jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu anebo připojeny též potřebné spisy.

(2) Souhlas ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu, na Slovensku pověřence financí a nejvyššího kontrolního dvora, potřebný podle ustanovení finančního zákona, dlužno si vyžádati do 15. prosince 1946, aby předepsané řízení mohlo býti provedeno a prostředků mohlo býti použito ještě v roce 1946.

(3) Data souhlasu buďtež zaznamenána ve spisech a v účetních knihách a uvedena v odůvodnění, po př. v podrobných výkazech účetní závěrky. Tato data buďtež sdělována též podřízeným poukazovacím úřadům, aby je zaznamenaly a vykázaly v odůvodnění dílčí závěrky.

§ 9.

(1) Za použití povolených prostředků podle čl. XXV, odst. 1 finančního zákona se pokládá zatížení jejich výdajem včetně do 31. prosince 1946 poukázaným, bude-li platební rozkaz dán k předpisu příslušné účtárny nejdéle do 5. ledna 1947, provádí-li se výdaj pokladnou, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1947 a při zastupitelských úřadech nejpozději do 31. ledna 1947.

(2) Poukazy datované v roce 1946, dodané však do účtárny nebo pokladny po uplynutí

lhůt, uvedených v odstavci 1, jest vrátiti jako neplatné.

(3) Částky potřebné na placení závazků splatných v roce 1946 buďtež poukázány zásadně ještě v tomto roce.

(4) Poukazovati peníze k úhradě závazků splatných až v roce 1947 anebo odsunouti poukaz na nutné výdaje, splatné již v roce 1946, na rok 1947, aby byly získány prostředky k úhradě výdajů na plnění úkolů, k nimž není stát právně zavázán, jest nepřipustno.

§ 10.

(1) Aprobanti spisů jsou podle platných předpisů odpovědní za to, že bylo dbáno ustanovení předcházejících paragrafů.

(2) Spisy, týkající se návrhů na výdaje podle volné úvahy, musí býti předloženy rozpočtovému referentu, aby přezkoušel správnost údajů v nich uvedených.

(3) Orgán obstarávající službu účetní přezkouší správnost údajů ve všech poukazovacích spisech, dbaje při tom přísně platných účetních předpisů pro zkoušení platebních poukazů. Jsou-li údaje správné a možno-li použití podle finančního zákona rozpočtových prostředků, provede se poukaz. Nebyl-li spis předložen podle odstavce 2 tohoto paragrafu rozpočtovému referentu, nebo nesouhlasil-li tento s poukazem, nelze poukaz provést.

(4) Má-li orgán obstarávající službu účetní proti poukazu námitky, uvede je ve spise a vrátí jej aprobantu nebo rozpočtovému referentu k dalšímu jednání.

(5) Nesouhlasí-li aprobant spisu nebo rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní, nebo vyskytnou-li se neshody mezi aprobantem spisu a rozpočtovým referentem, jest přednosta podřízeného úřadu poukazujícího povinen předložiti věc s odůvodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu jest pak aprobant spisu nebo rozpočtový referent povinen předložiti věc s odůvodněným vyjádřením ministrowi nebo, není-li ústřední úřad ministerstvem, přednostovi (předsedovi) úřadu.

§ 11.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1946; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Ursíny v. r.

Laušman v. r.

Široký v. r.

Žuriš v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Hála v. r.

Dr. Ripka v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Nosek v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Franek v. r.

Dr. Stránský v. r.

Lichner v. r.